

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΘΗΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΪΤΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Έδρα: Αριστοτέλους 32 (κτίριο Ε.Κ.Θ.) Τ.Κ. 546 31 Θεσσαλονίκη
E-mail: sothko@yahoo.gr

ΠΡΟΣ: κ. Ντινόκα, Δημήτριο

Συντονιστή του Εθνικού Διαλόγου για το κυνήγι

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Μεσογείων 119, ΑΘΗΝΑ

Θεσσαλονίκη 10/05/2016

Αριθ. Πρωτ.: 22

ΘΕΜΑ: Συμπληρωματικές απόψεις - αντίκρουση απόψεων στο πλαίσιο του άξονα ΙΙΙ στον Εθνικό διάλογο για το κυνήγι

Το παρών αποτελεί συνέχεια της από 20/19-4-2016 επιστολής του Σωματείου μας και των τοποθετήσεων - προτάσεων φορέων, όπως της Κ.Σ.Ε. ή της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Κυνηγετικών και Σκοπευτικών Συλλόγων, στο πλαίσιο του Εθνικού Διαλόγου για τον Άξονα ΙΙΙ.

Χρειάζεται να σημειωθεί ότι η παρέμβαση του Σωματείου μας δεν έχει σκοπό την οποιαδήποτε αντιπαράθεση αλλά στοχεύει στο να καταδείξει πληρέστερα το διαμορφούμενο σήμερα ασαφές και άδικο καθεστώς λειτουργίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας και να βοηθήσει με τον τρόπο αυτό καλύτερα την Επιτροπή του Εθνικού Διαλόγου.

Στην τρίτη συνάντηση των φορέων της 20/4/2016 έγινε κοινά παραδεκτό, ότι, στην πράξη η πάταξη της λαθροθηρίας και γενικότερα η εφαρμογή του νόμου περί θήρας, σήμερα έχει αφεθεί να ασκείται κατά κύριο λόγο από τους θηροφύλακες των κυνηγετικών οργανώσεων.

Στο από το 20/19-4-2016 έγγραφό μας, αναφέρεται ότι το σημερινό καθεστώς λειτουργίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας, σε αντίθεση με αυτό που ίσχυε από τις αρχικές ακόμη διατάξεις των περί θήρας νόμων, κινείται σε ένα περιβάλλον αντιφάσεων, σύγχυσης και χωρίς το αναγκαίο ισχυρά νομικό και ικανό πλαίσιο λειτουργίας.

Με βάση το σημερινό πλαίσιο λειτουργίας

1. Κριτήρια επιλογής - πρόσληψης νέων θηροφυλάκων. Τα ελάχιστα κριτήρια επιλογής των θηροφυλάκων, όπως αυτά προέκυψαν από την τελευταία τροποποίηση του άρθ. 267 με το άρθ. 55 του Ν. 4178/2013, **είναι μόνον δύο (2)**. Αυτά είναι το **απολυτήριο Λυκείου** και το **όριο ηλικίας των 35 ετών** και τίποτε άλλο. Τα κριτήρια αυτά τέθηκαν με την παραπάνω τροπολογία κατά τρόπο μόνιμο, πάγιο και υποχρεωτικό, χωρίς να παρέχεται σε κανένα όργανο του Κράτους νομοθετική εξουσιοδότηση να καθορίσει περισσότερα κριτήρια ή να τα μεταβάλλει.
2. Οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες καταρτίζουν αποκλειστικά αυτές τα προγράμματα κίνησης των θηροφυλάκων τους, σύμφωνα με την ισχύ του άρθ. 267, τα οποία **κοινοποιούν** στις οικείες δασικές αρχές, υποχρεούνται δε να παρακολουθούν την υλοποίησή τους παρέχοντας κάθε αιτούμενη πληροφορία και αρωγή προς τις ανωτέρω δασικές αρχές.

Δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο του νόμου ότι πρέπει να εγκριθούν τα προγράμματα κίνησης.

3. Οι φύλακες θήρας υποχρεούνται στην τήρηση ημερολογίου που ελέγχεται από την εργοδότηρια κυνηγετική οργάνωση και από την εποπτεύουσα δασική αρχή. Ρύθμιση για την υποχρέωση τήρησης ημερολογίου υπάρχει τόσο στις παλαιότερες Υπουργικές Αποφάσεις όσο και στην τελευταία του 2009 (103351/2412/9.7.2009). Όλες αυτές οι αποφάσεις έχουν κριθεί νομικά ανίσχυρες όπως αυτό φαίνεται και στη συνέχεια. Εντούτοις σε όλες τις αποφάσεις αναγνώρισης ορίζεται η υποχρέωση της τήρησης ημερολογίου που ελέγχεται εκτός από την εργοδότηρια κυνηγετική οργάνωση και από την εποπτεύουσα δασική αρχή. Δεν υπάρχει σήμερα εγκύκλιος του Υπουργείου που να υποχρεώνει τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες να εγκρίνουν το ημερολόγιο των ιδιωτικών θηροφυλάκων. Αν κάπου γίνεται αυτό τότε είναι κάτι μεμονωμένο και δεν τυγχάνει γενικότερης εφαρμογής.

Είναι χαρακτηριστική πάντως η περίπτωση που αναφέρεται στο από 20/19-4-2016 έγγραφο μας, ότι εργοδότηρια κυνηγετική οργάνωση θεώρησε ότι αποτελεί λόγο απόλυσης το να τηρεί θηροφύλακας ημερολόγιο που είναι θεωρημένο από την αρμόδια δασική αρχή και όχι το δικό της που ήταν σαν αυτά του εμπορίου και που έφερε απλά το λογότυπο της Κυνηγετικής Οργάνωσης.

4. *Σχετικά με τη ρύθμιση η οποία ορίζει ότι: «Οι φύλακες θήρας υπόκεινται στον πειθαρχικό έλεγχο του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ο οποίος ορίζεται ως πειθαρχικός προϊστάμενος τους και ο οποίος μπορεί να άρει την αναγνώριση των εν λόγω φυλάκων θήρας (οπότε δεν μπορούν να ασκήσουν τις αρμοδιότητες τους, άρα απολύονται υποχρεωτικά από τις Κυνηγετικές Οργανώσεις).» αναφέρουμε ότι:*

Η ρύθμιση αυτή παρουσιάζει αδυναμία εφαρμογής και ασάφεια ως προς το αν ο Γεν. Γραμματέας είναι ο μόνος που ελέγχει πειθαρχικά τους θηροφύλακες και όχι οι κυνηγετικές οργανώσεις. Αφετέρου πάσχει νομικά, είτε αυτή απορρέει από την αριθ. 688/2002 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., διότι δεν έχει νομικά ερείσματα (βλέπετε και παρ. 9 του ακόλουθου εγγράφου της Κ.Σ.Ε.), είτε αυτή απορρέει από την Υπουργική Απόφαση του 2009 για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας, λόγω της έλλειψης νομικής ισχύς μετά την 2867/2014 απόφαση του Σ.τ.Ε..

5. Είναι εκτός πραγματικότητας η θέση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Κυνηγετικών - Σκοπευτικών Συλλόγων ότι οι θηροφύλακες έχουν καταργηθεί με την 3943/2001 απόφαση του Σ.τ.Ε.. Οι θηροφύλακες προσλαμβάνονται από τις κυνηγετικές οργανώσεις και είναι αναγνωρισμένοι από τον αρμόδιο Υπουργό, ασκώντας καθήκοντα ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων στον τομέα της θηροφυλακής και των παράνομων υλοτομιών καθώς και αρμοδιότητες για την εφαρμογή και τήρηση των διατάξεων για δεσποζόμενα και αδέσποτα ζώα συντροφιάς, όπως ο νόμος ορίζει.

Σήμερα υπηρετούν στις τάξεις της θηροφυλακής υπάλληλοι - συνάδελφοι, με μακροχρόνια εμπειρία σε θέματα φύλαξης και προστασίας που κατέχουν πτυχίο Δασολόγου - Περιβαλλοντολόγου (Α.Ε.Ι.) καθώς και πολλοί με πτυχία Δασοπονίας των Τ.Ε.Ι. και τίτλων σπουδών σε τμήματα κατάρτισης μεταλυκειακής εκπαίδευσης Ι.Ε.Κ. στην ειδικότητα Ειδικών Δασικής Προστασίας. Ένα μικρό ποσοστό, μικρότερο του 10%, είναι κάτοχοι τίτλου εκπαίδευσης υποχρεωτικής εκπαίδευσης (Υ.Ε.) καθώς με υπουργική απόφαση του 1999 δόθηκε η δυνατότητα πρόσληψης αυτής της κατηγορίας (πριν ίσχυε το απολυτήριο Λυκείου ως τυπικό προσόν).

Από την εφαρμογή του άρθ. 55 του Ν. 4178/2013 απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόσληψη και αναγνώριση είναι η κατοχή απολυτηρίου Λυκείου. Όλοι οι θηροφύλακες προσφέρουν συνεχώς τις υπηρεσίες τους για πολλά χρόνια έχοντας αποκτήσει πολύτιμη εμπειρία πάνω σε ζητήματα θηροφυλακής.

Εξάλλου παρόμοια εικόνα όσον αφορά τις γραμματικές γνώσεις υπάρχει και στις τάξεις των δασοφυλάκων των δασικών υπηρεσιών όπου και εκεί υπάρχουν δασοφύλακες με απολυτήριο τριτάξιου γυμνασίου και του κλάδου δασοφυλάκων υποχρεωτικής εκπαίδευσης, π.χ. σχετικές διατάξεις: άρθ. 61 του Ν. 4280/2014, παρ. 6 άρθ. 19 του Ν. 3208/2003, άρθ. 33 του Ν. 1845/1989.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΘΗΡΑΣ

Παραθέτουμε παρακάτω συνοπτική παρουσίαση του κλάδου των ιδιωτικών φυλάκων θήρας προς επίρρωση των θέσεων του Σωματίου μας στο από 20/19-4-2016 έγγραφο στο πλαίσιο του Εθνικού Διαλόγου για το κυνήγι.

I. ΟΙ ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΘΗΡΑΣ

Μέχρι την εφαρμογή του Αναγκαστικού Νόμου 1926/1939 «Περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. Α' 424) δεν υπήρχαν κρατικοί θηροφύλακες. Για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας, το πλαίσιο λειτουργίας τους προβλέφθηκε να καθορισθεί με ειδικές διατάξεις και αν θέλουμε να το περιγράψουμε αδρομερώς αυτό χαρακτηριζόταν από τα παρακάτω:

- Ήταν βοηθητικά όργανα των δασικών υπηρεσιών, στη διάθεση των οποίων τίθενται.
- Έχουν το δικαίωμα της άσκησης προανακριτικών πράξεων για τις περί θήρας παραβάσεις.
- Μπορούσαν να φέρουν οπλισμό.
- Η πειθαρχική διαδικασία και η απόλυση για οποιονδήποτε λόγο, γινόταν αποκλειστικά από τον Υπουργό Γεωργίας.

Σχετικές διατάξεις είναι:

1. Το άρθ. 18 του Ν.Δ. «περί θήρας» του 1923 Φ.Ε.Κ. Α' 193). Οι διατάξεις αυτές ενσωματώθηκαν στον τότε Δασικό Κώδικα.
2. Άρθ. 132 του Ν. 3077 «Περί δασικού κώδικος»(Φ.Ε.Κ. Α' 113/1924).
3. Άρθ. 206 & 233 του Ν. 5728 (Φ.Ε.Κ. Α' 355/1932).

Αναγκαστικός Νόμος 1926 «Περί Θήρας» Φ.Ε.Κ. Α' 424/1939)

Για πρώτη φορά στις δασικές υπηρεσίες, δημόσιοι υπάλληλοι με καθήκοντα θηροφύλακα λειτούργησαν με την εφαρμογή του άρθ. 11 του Α.Ν. 1926/1939. Η λειτουργία αυτών (δασοφύλακες δ' τάξεως), οι οποίοι προσλαμβάνονταν για μία διετία και στη συνέχεια μπορούσαν να καταλάβουν θέσεις δασοφυλάκων γ' τάξεως, καθοριζόταν μέσω Βασιλικού Διατάγματος.

Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου, ορίσθηκε ότι οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας έχουν τα ίδια καθήκοντα και τα ίδια δικαιώματα με τους δασοφύλακες δ' τάξεως.

Ο νόμος αυτός δεν ενσωματώθηκε στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα.

Αναγκαστικός Νόμος 525 «Περί Θήρας» Φ.Ε.Κ. Α' 197/9-9-1968)

Με το άρθρο 13 του Αναγκαστικού Νόμου 525/1968, προβλέφθηκε η πρόσληψη για τις δασικές υπηρεσίες, μέχρι 300 κρατικών οργάνων στη νέα ειδικότητα των «**Φυλάκων Θήρας**», με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που εξομοιώνονταν ως προς την επιτέλεση των

καθηκόντων τους με τους δασοφύλακες του δημοσίου. Τα ειδικότερα καθήκοντα και περιορισμοί, ο τρόπος πρόσληψης, πειθαρχική διαδικασία, ο τρόπος απόλυσης, οπλισμού και λοιπά θέματα λειτουργίας, καθοριζόταν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου προσλήφθηκαν κατά προτίμηση ως κρατικοί φύλακες θήρας οι ευδοκίμως υπηρετήσαντες ιδιωτικοί φύλακες θήρας του Α.Ν. 1926/1939.

Στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου, ορίσθηκε ότι οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας έχουν τα ίδια καθήκοντα και δικαιώματα με τους αντίστοιχους του δημοσίου.

Ο Α.Ν. 525/1968 ενσωματώθηκε στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα Ν.Δ. 86/1969 (Φ.Ε.Κ. Α' 7/18-1-1969), αποτελώντας το 6ο Βιβλίο «Θήρα». Οι ρυθμίσεις για τους Φύλακες θήρας (κρατικούς και ιδιωτικούς) συμπεριλήφθησαν στο άρθρο 267 του Δασικού Κώδικα.

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 267

Σύμφωνα με τη ρύθμιση του Α.Ν. 525 και του Ν.Δ. 86/1969, το πλαίσιο λειτουργίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας ήταν ακριβώς το ίδιο με αυτό των δημοσίων. Οι λεπτομέρειες για τη λειτουργία των ιδιωτικών φυλάκων θήρας καθορίζονταν είτε με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας είτε με εγκυκλίους της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Γεωργίας. Το περιεχόμενο αυτών ήταν παρόμοιο με τις Αποφάσεις των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών για τους δημόσιους θηροφύλακες (εκδόθηκαν δύο τέτοιες αποφάσεις για τους δημόσιους θηροφύλακες, των ετών 1969 και 1979).

Συνοπτικά, για τους αναγνωρισμένους από τον Υπουργό Γεωργίας, ως «Φύλακες θήρας» ιδιωτικούς φύλακες θήρας, το καθεστώς λειτουργίας ήταν όμοιο με τους αντίστοιχους του δημοσίου, συνεπικουρώντας το έργο των δασικών υπηρεσιών, οι οποίες είχαν την εποπτεία και τη διοίκηση. Η απόλυση γινόταν από την εποπτεύουσα δασική αρχή και σε περίπτωση διαφωνίας αναλάμβανε ο Επιθεωρητής Δασών. Μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του 2000 επιτρεπόταν και η οπλοφορία των αναγνωρισμένων ιδιωτικών φυλάκων θήρας, με την ίδια διαδικασία που ίσχυε για τους αντίστοιχους του δημοσίου.

Μέχρι την ισχύ της τροπολογίας του Ν. 3208/2003 οι Υπουργικές Αποφάσεις για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας ήταν συνολικά πέντε (5), διαδοχικά από το 1969 έως και το 1999.

Όπως αναφέρεται στο με αριθ. 20/19-4-2016 έγγραφό μας, όλες αυτές οι Υπουργικές Αποφάσεις για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας έχουν κριθεί νομικά άκυρες. Όπως έκκρινε το Ε' τμήμα του Σ.τ.Ε. με την 3943/2001 απόφασή του, οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας είναι συνταγματικά ανίσχυρες ως εκδοθείσες εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, αφού το άρθρο 267 παρ. 3 Ν.Δ. 86/1969 που ρυθμίζει θέματα των ιδιωτικών θηροφυλάκων κατά το χρόνο έκδοσης των ανωτέρω αποφάσεων δεν παρείχε καμία και σε κανένα όργανο του κράτους εξουσιοδότηση για ρύθμιση θεμάτων προσλήψεως και απόλυσεως αυτών και βεβαίως δεν μπορεί να γίνει αναλογική εφαρμογή του άρθρου 267 παρ. 2 Ν.Δ. που ρυθμίζει θέματα δημοσίων θηροφυλάκων μόνον.

Απόρροια της παραπάνω εξέλιξης ήταν κάθε φορά που κάποιος θηροφύλακας απολυόταν μονομερώς με βάση το εργατικό δίκαιο, από την εργοδότη κυνηγετική του οργάνωση και προσέφευγε στα δικαστήρια για να ακυρώσει την απόλυση του, αξιώνοντας την εφαρμογή των σχετικών Υπ. Αποφάσεων για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας, να βρίσκει μπροστά του το σκεπτικό της 3943/2001 του Σ.τ.Ε. και να επικυρώνεται η απόλυση από την κυνηγετική οργάνωση με τον τρόπο που έγινε. Δημιουργήθηκε έτσι σταδιακά πλούσια νομολογία με δικαστικές αποφάσεις, τόσο αστικών όσο και διοικητικών δικαστηρίων, που ερμήνευε τη σχέση εργασίας των αναγνωρισμένων ιδιωτικών φυλάκων θήρας με τις εργοδότης κυνηγετικές οργανώσεις ως σχέση που διέπονταν αμιγώς από τις διατάξεις του κοινού

εργατικού δικαίου καθώς και ότι δεν έχει εφαρμογή σε αυτούς, η πειθαρχική διαδικασία για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Το παραπάνω σκεπτικό αποδεικνύεται και από έγγραφο της Κ.Σ.Ε. που εκδόθηκε για ζητήματα απολύσεων των θηροφυλάκων (βλέπετε στο τέλος του κειμένου).

II. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 267 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΘΗΡΑΣ

Όπως είναι γνωστό στην παρ. 3 του άρθ. 267 του Ν.Δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Φ.Ε.Κ. Α' 7/1969), μετά την εφαρμογή του νόμου, έχουν γίνει οι εξής τροποποιήσεις.

1. Αυτή της παρ. 13 του άρθ. 4 του Ν. **3208/2003**.

Μεταξύ άλλων με την τροποποίηση αυτή αναγνωρίστηκε ρητά η ιδιότητα των θηροφυλάκων ως υπαλλήλων του άρθ. 13α του Π.Κ. ενώ στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθ. 267 προβλέφθηκε ρητά (για πρώτη φορά), η εξουσιοδότηση στον αρμόδιο Υπουργό με απόφασή του να καθορίσει τα προσόντα, τη διαδικασία, πρόσληψης και τα λοιπά θέματα λειτουργίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας.

Σημείωση: Όπως αναφέρθηκε στο 20/19-4-2016 έγγραφό μας, με βάση αυτή την εξουσιοδότηση εκδόθηκε η **αριθ. 103351/2412/9.7.2009** απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τίτλο «Τα καθήκοντα και οι περιορισμοί, τα προσόντα, η ηλικία και λοιπά θέματα που αφορούν πρόσληψη και λειτουργία των φυλάκων θήρας των κυνηγετικών οργανώσεων» (Φ.Ε.Κ. Β' 1377/10.7.2009).

2. Αυτή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 55 του Ν. **4178/2013**, με την οποία καταργήθηκε το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθ. 267, όπως αυτό ίσχυε με την παρ. 13 του άρθ. 4 του Ν. 3208/2003, σχετικά με την εξουσιοδότηση από τον Υπουργό της έκδοσης απόφασης για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας.

Σημείωση: Η τελευταία τροποποίηση, του Ν. 4178/2013, όπως έκκρινε το **Σ.τ.Ε. με την 2867/2014** απόφασή του στις σκέψεις 7 & 8, (με παρέμβαση της Κ.Σ.Ε. στη δίκη αυτή), επέφερε ουσιώδη μεταβολή στο καθεστώς λειτουργίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας κατά τρόπο ώστε δεν είναι πλέον ανεκτές οι διατάξεις της (παραπάνω) 103351/2412/9.7.2009 απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης.

Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι, για τα περισσότερα σημεία της 103351/2412/9.7.2009 Υπουργικής Απόφασης, το Σωματείο μας είχε εκφράσει τις διαφωνίες του. Οι λόγοι διαφωνίας οφείλονταν στο γεγονός ότι με βάση τις ρυθμίσεις που εισήγαγε έδινε τη δυνατότητα να γίνονται απολύσεις από τις εργοδότης κυνηγετικές οργανώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινού εργατικού δικαίου, μονομερώς και ανατιολόγητα, χωρίς να έχει δικαίωμα παρέμβασης η Δημόσια Διοίκηση, δεν προέβλεπε ικανή εκπαίδευση για τους νέους θηροφύλακες, δεν μεριμνούσε για τα θέματα καθημερινής συνεργασίας με τις δασικές υπηρεσίες, κάτι που οδηγούσε στη σταδιακή αποκοπή τους από αυτές. Σχετικά με το πειθαρχικό προϊστάμενο η απόφαση αυτή υιοθετούσε τη γνώμη της 688/2002 του Ν.Σ.Κ. καθώς όριζε ότι ασκεί τον πειθαρχικό έλεγχο των αναγνωριζομένων ιδιωτικών φυλάκων θήρας κατά τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων τους, εφόσον κρίνει από τα διαθέσιμα στοιχεία ότι διαπράχθηκε πειθαρχικό αδίκημα.

Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του Σ.τ.Ε. (π.χ. 3943/2001, βλέπετε αμέσως παρακάτω) καθώς και πολλών άλλων δικαστηρίων, η απόφαση αυτή (Υπ. Απόφαση 103351/2412/9.7.2009) θα παραμένει πλέον ως συνταγματικώς ανίσχυρη και δεν θα μπορεί

να υποστηριχθεί δικαστικά καθότι το περιεχόμενο των διατάξεων αυτής δεν είναι πλέον ανεκτό.

Για τις παραπάνω δύο (2) τροποποιήσεις επισημαίνονται και τα ακόλουθα.

A. Η πρώτη της παρ. 13 του άρθ. 4 του Ν. 3208/2003 έγινε μετά πρόταση της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας. Αυτή έγινε μετά:

1. Την έστω και σε περιορισμένη έκταση πλην όμως υπαρκτή και με αυξητική τάση, υιοθέτηση σε σχετικές δίκες ποινικών δικαστηρίων του σκεπτικού της **1130/1998 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πατρών** με την οποία δεν γινόταν δεκτή κατά την άσκηση των καθηκόντων τους η ιδιότητα των ιδιωτικών φυλάκων θήρας ως υπαλλήλων του άρθ. 13 εδ. α του Ποινικού Κώδικα.
2. Την **3943/2001 απόφαση του Σ.τ.Ε.**
3. Την εκπεφρασμένη θέση των δασικών υπηρεσιών όπως της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου, σύμφωνα με την οποία η εποπτεία, η διοίκηση και ο πειθαρχικός έλεγχος των ομοσπονδιακών θηροφυλάκων ασκείται από τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες.

B. Η δεύτερη τροποποίηση της παρ. 3 του άρθ. 267, δηλαδή αυτή του άρθ. 55 του Ν. 4178/2013, έγινε λίγους μήνες πριν την εξέταση από το Σ.τ.Ε. της αίτησης ακύρωσης που κατατέθηκε από τα συνδικαλιστικά όργανα των Δασολόγων και Δασοπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων, κατά της προαναφερόμενης με αριθ. 103351/2412/9.7.2009 απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας, για λόγους συνταγματικότητας, και για την οποία εκδόθηκε η προαναφερόμενη **2867/2014 απόφαση του Σ.τ.Ε.** Κατά τη διάρκεια εξέτασης από το Σ.τ.Ε της αίτησης ακύρωσης είχε παρέμβει υπέρ της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης και η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδας.

Από τα προαναφερόμενα προκύπτει σαφώς ότι οποιαδήποτε λειτουργία των ιδιωτικών φυλάκων θήρας που στηρίζεται στο περιεχόμενο αυτής της Υπουργικής Απόφασης είναι νομικά ανίσχυρη και μπορεί ανά πάσα στιγμή να καταπέσει στα δικαστήρια, όπως έγινε και με τις προηγούμενες Υπουργικές Αποφάσεις (προ του Ν. 3208/2003, δηλαδή των ετών 1981, 1995, κ.ο.κ.).

Συνεπώς η μόνη νομικά ισχυρή διάταξη με την οποία καθορίζεται η λειτουργία των θηροφυλάκων των κυνηγετικών οργανώσεων είναι αποκλειστικά το περιεχόμενο της παραγράφου 3 του άρθ. 267 του Δασικού Κώδικα, όπως ισχύει με τους Ν. 3208/2003 & 4178/2013 και καμία άλλη.

Έγγραφο της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας για το καθεστώς λειτουργίας σχετικά με τις απολύσεις, τον πειθαρχικό έλεγχο και την εποπτεία και διοίκηση των θηροφυλάκων, πριν την έκδοση της υπουργικής απόφασης για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας του έτους 2009 (Φ.Ε.Κ. Β' 1377/2009).

Προς απόδειξη όλων των ανωτέρω παρατίθεται στη συνέχεια αποσπασματικά, παράγραφοι σχετικού εγγράφου της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας (με αριθ. 370/13-4-2009), που απευθυνόταν προς τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών & Φ.Π. με αφορμή παρέμβασή της (σχετικό το αριθ. πρωτ. 97501/363/25-2-09 έγγραφο της Γεν. Διεύθυνσης) σε απολύσεις ομοσπονδιακών θηροφυλάκων από την Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας και Θράκης (ΚΟΜΑΘ).

Για τις απολύσεις αυτές η αρμόδια Γεν. Διεύθυνση του Υπουργείου κάνοντας επίκληση στις τότε Υπουργικές Αποφάσεις για τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας (ετών 1981, 1995 & 1999), εγκυκλίους καθώς και τη **γνωμοδότηση 688/2002 του Ν.Σ.Κ.** για τον πειθαρχικό προϊστάμενο, ζητά την ανάκληση των απολύσεων διότι έγιναν κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων για την προβλεπόμενη πειθαρχική διαδικασία που προέβλεπε την προηγούμενη εξέταση τυχόν πειθαρχικών παραπτωμάτων από τον Γεν. Γραμματέα. Τη διαδικασία αυτή αμφισβητούσε τότε τόσο η Κ.Σ.Ε. όσο και η ΚΟΜΑΘ.

Συγκεκριμένα:

«Με το έγγραφό σας με αριθ. πρωτ. 97501/363/25-2-09 αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά η συνεχής προσπάθειά σας να μεταβάλλετε τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας των Κυνηγετικών Οργανώσεων σε υπαλλήλους των δασικών υπηρεσιών! Η επιδίωξη σας αυτή είναι παράνομη ως μη στηριζόμενη σε καμία σχετική διάταξη νόμου και ταυτόχρονα αυθαίρετη αφού στρεβλώνει, παρερμηνεύει και τέλος βιάζει βράναυσα όλη την εργατική νομοθεσία και τη σχετική νομολογία του ΣΤΕ και των τακτικών δικαστηρίων!

.....
Το γεγονός ότι το περιεχόμενο του παραπάνω εγγράφου σας σχετικά με τη "καταγγελία σύμβασης εργασίας φυλάκων θήρας της ΣΤ' Κ.Ο.ΜΑ.Θ." είναι μη νόμιμο αλλά και κατάφωρα αντίθετο με σχετική νομολογία, αποδεικνύεται από τα παρακάτω τα οποία σας έχει ήδη γνωστοποιήσει η ΣΤ' Κ.Ο.ΜΑ.Θ.:

1. Σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία, τον έλεγχο και τη διοίκηση των εργαζομένων ασκεί ο εργοδότης στα πλαίσια του Νόμου. Έτσι η κάθε Κυνηγετική Οργάνωση (εν προκειμένω η Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης) έχει τον έλεγχο και τη διοίκηση των προσληφθέντων και αμειβόμενων από αυτήν υπαλλήλων της και ασκεί επ' αυτών το διευθυντικό της δικαίωμα, όπως όλοι οι εργοδότες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 267 παρ. 3 εδαφ. α' του Ν.Δ. 86/69

Επιπλέον, σύμφωνα με το εδαφ. στ' του παραπάνω άρθρου του προαναφερθέντος Ν.Δ. ορίζεται ρητά ότι: «Οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες καταρτίζουν προγράμματα κίνησης των Θηροφυλάκων, τα οποία κοινοποιούν στις οικείες δασικές αρχές, υποχρεούνται δε να παρακολουθούν την υλοποίησή τους παρέχοντας κάθε αιτούμενη πληροφορία και αρωγή προς τις ανωτέρω δασικές αρχές».

2. Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι, αφού από την Ομοσπονδία παρέχεται η «πληροφορία και αρωγή» στις δασικές αρχές σχετικά με την κίνηση των ιδιωτικών φυλάκων θήρας, τον εργατικού δικαίου έλεγχο όλων των προσλαμβανομένων από την Ομοσπονδία ιδιωτικών φυλάκων θήρας τον έχει η Ομοσπονδία, που σύμφωνα με το νόμο είναι αρμόδια να καταρτίζει τα προγράμματα κίνησης και να παρακολουθεί την υλοποίησή τους.

3. Καμιά Υπουργική Απόφαση ή υπηρεσιακή εγκύκλιος δεν μπορεί να μεταβάλει το καθεστώς αυτό, καθ' όσον το θέμα έχει πλέον κριθεί οριστικά και τελεσίδικα από την ελληνική δικαιοσύνη. Τόσο στην υπ' αριθμ. 788/2004 απόφαση του Εφετείου Πατρών, όσο και στην υπ' αριθμ. 3943/2001 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ορίζεται ρητά ότι με το άρθρο 267 παρ. 3 Ν.Δ. 86/1969 δεν παρέχεται καμία και σε κανένα όργανο του Κράτους (Υπουργό Γεωργίας ή άλλο) εξουσιοδότηση για ρύθμιση θεμάτων προσλήψεως ή απολύσεως των ιδιωτικών Θηροφυλάκων και ως εκ τούτου τυχόν Υπουργικές Αποφάσεις που ρυθμίζουν αντίστοιχα θέματα, είναι συνταγματικώς ανίσχυρες και δεν μπορούν να εφαρμοστούν ως στηριζόμενες σε ανύπαρκτη νομοθετική εξουσιοδότηση, αφού τέτοια εξουσιοδότηση για να είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα (άρθρο 43 παρ. 2 και 4) πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να παρέχεται με συγκεκριμένη διάταξη νόμου και για επακριβώς καθοριζόμενα θέματα (σύμφωνα και με την από 13-01-2009 εισήγηση του αρεοπαγίτου

Παναγιώτη Κομνηνάκη στην υπόθεση Ευστάθιος Καρυτινός κατά Γ΄ Κ.Ο. Πελοποννήσου & Ιονίων Νήσων)

4. Σύμφωνα με τα προλεχθέντα, οι υπ' αριθμ. 162527/3329/21-7-1981, 60548/894/22-2-1995 και 108988/5029/12-11-99 αποφάσεις του Υφυπουργού Γεωργίας που επικαλείστε στο έγγραφό σας είναι συνταγματικά ανίσχυρες ως εκδοθείσες εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, όπως ρητά έχει αναγνωρίσει η ανώτατη ελληνική δικαιοσύνη (ΑΤΤ 1686/2000 Ελλ.Δνη 42 σελ. 1304, ΣτΕ 2820/1999 Ελλ.Δνη 41 σελ. 217 επ.), αφού το άρθρο 267 παρ. 3 Ν.Δ. 86/1969 που ρυθμίζει θέματα των ιδιωτικών Θηροφυλάκων κατά το χρόνο έκδοσης των ανωτέρω αποφάσεων δεν παρείχε καμία και σε κανένα όργανο του κράτους εξουσιοδότηση για ρύθμιση θεμάτων προσλήψεως και απολύσεως αυτών και βεβαίως δεν μπορεί να γίνει αναλογική εφαρμογή του άρθρου 267 παρ. 2 Ν.Δ. που ρυθμίζει θέματα δημοσίων Θηροφυλάκων μόνον.

5. Το ΣτΕ με την υπ' αριθμ. 3943/2001 απόφασή του έκρινε ότι οι ρυθμίσεις της υπ' αριθμ. 101464/3416/29.7-10-8-1999 απόφασης του Υφυπουργού Γεωργίας με την οποία αφ' ενός μεν ιδρύταν Ομοσπονδιακή Θηροφυλακή χρηματοδοτούμενη από τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες μέσω των συνδρομών των μελών των Κυνηγετικών Συλλόγων, αφ' ετέρου δε ρυθμιζόνταν τα της οργανώσεώς της, είναι ακυρωτές ως εκτός εξουσιοδότησεως. **Βεβαίως το ίδιο ισχύει και για όλες τις λοιπές Υπουργικές Αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν το 2003, αφού έως τότε δεν δινόταν καμία και με κανένα νόμο εξουσιοδότηση στον Υπουργό Γεωργίας να ρυθμίζει σχετικά θέματα.**

6. Περαιτέρω, η υπ' αριθμ. 788/2004 απόφαση του Εφετείου Πατρών διασαφηνίζει πως το γεγονός ότι οι ιδιωτικοί Θηροφύλακες πριν από την πρόσληψή τους αναγνωρίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μετά από πρόταση της αρμόδιας δασικής αρχής ως φύλακες θήρας για να εξομοιωθούν, πλην της αντιμισθίας, ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις με τους δημόσιους δασοφύλακες της παραγράφου 1 του άρθρου 267, δεν σημαίνει ότι η εξομοίωση αυτή καταλαμβάνει και τις διαφορετικές ρυθμίσεις που θέλει ο νόμος στις έννομες σχέσεις των ως άνω κατηγοριών Θηροφυλάκων (ιδιωτικών, δημοσίων) με τους αντισυμβαλλόμενους αυτών τρίτους λ.χ. εργοδότες τους. Η ανωτέρω θέση έχει πλέον παγιωθεί νομολογιακά, αφού επί του συγκεκριμένου θέματος έχουν εκδοθεί συνολικά πέντε (5) δικαστικές αποφάσεις που ορίζουν ότι οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες είναι αποκλειστικά αρμόδιες να απολύουν τους Θηροφύλακες που αυτές έχουν προσλάβει,

7. Προκύπτει λοιπόν ότι, όσον αφορά σε θέματα εργασιακής σχέσης, αρμόδια να ασκεί έλεγχο επί των ιδιωτικών Θηροφυλάκων που έχει προσλάβει, είναι η Ομοσπονδία ως εργοδότης, δυνάμενη να φθάσει μέχρι και στην καταγγελία της σύμβασης εργασίας, είτε ως αορίστου χρόνου είτε για σπουδαίο λόγο αντισυμβατικής συμπεριφοράς, σύμφωνα με τους κανόνες της εργατικής νομοθεσίας, όπως συνέβη στη συγκεκριμένη περίπτωση.

8. Η Διεύθυνση Δασών, ενώπιον της οποίας ορκίζονται οι ιδιωτικοί Θηροφύλακες, είναι βεβαίως αρμόδια για τον έλεγχο της πιστής τήρησης του όρκου που έχουν δώσει αυτοί ενώπιόν της, δηλαδή για την εκτέλεση του σχετικού χαρακτήρα σκέλους των καθηκόντων τους. Ως εκ τούτου η Διεύθυνση Δασών δύναται, όταν η ίδια διαπιστώνει ότι συντρέχει λόγος, να διεξαγάγει διοικητική εξέταση και αν διαπιστώσει παράπτωμα, να προβεί στη διοικητική πράξη άρσης της αναγνώρισης του υπευθύνου ως ιδιωτικού φύλακα θήρας.

Οι δύο αυτές δυνατότητες ελέγχου βαίνουν παράλληλα και κάθε μία έχει τις δικές της έννομες συνέπειες.

Η μεν πρώτη αφορά την οριζόντια σχέση μεταξύ δύο υποκειμένων του Ιδιωτικού Δικαίου (εργοδότης - εργαζόμενος) και μπορεί να φθάσει μέχρι την καταγγελία της, η δε δεύτερη αφορά την κάθετη σχέση μεταξύ Θηροφύλακα και Δασικής Αρχής που ως διοικητική κύρωση έχει την άρση της αναγνώρισης. **Καμία από τις δύο αυτές διαδικασίες δεν κωλύει την άλλη.**

9. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι υπάλληλοι των Κυνηγετικών Οργανώσεων δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ούτε και εφαρμόζεται για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας

τους ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, όπως αυτό κρίθηκε επανειλημμένα και από τα ελληνικά δικαστήρια

Όσον αφορά στην υπ' αριθμ. 688/2002 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που μνημονεύετε στο έγγραφό σας ως σχετικό (δ), και αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν, διότι στηρίζεται και επικαλείται την υπ' αριθμ. 162527/3329/21-7-1981 Υπουργική Απόφαση, η οποία όμως, σύμφωνα με πολλαπλές μεταγενέστερες αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων κρίθηκε τελεσίδικα ως ανίσχυρη, αφού εκδόθηκε εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, κατά τα προαναφερθέντα.

Από όλα τ' ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι οι οδηγίες που δίνετε προς τις Δασικές Αρχές με το υπ' αριθ. πρωτ. 97501/636/25-2-2009 έγγραφό σας έρχονται σε ευθεία αντίθεση με όσα ορίζει τόσο ο Νόμος, όσο και οι αποφάσεις των ανώτερων δικαστηρίων της χώρας μας.

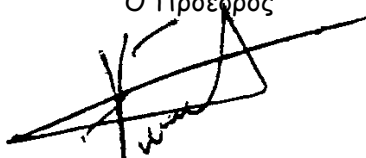
Ως εκ τούτου φοβούμαστε ότι οι οδηγίες σας αυτές θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, ατυχώς, την εντύπωση απαράδεκτης επέμβασης της Διοίκησης, που ανήκει αποκλειστικά στην εκτελεστική εξουσία, στο έργο της ελληνικής δικαιοσύνης και των ελληνικών δικαστηρίων, που κατ' αποκλειστική τους αρμοδιότητα έχουν επιληφθεί και επιλαμβάνονται της κρίσης για το νόμιμο ή μη της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας των υπαλλήλων μας. Εν όψει όλων των ανωτέρω, η άποψη της υπηρεσίας σας περί ακύρωσης της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας των πρώην υπαλλήλων της ΣΤ' Κ.Ο.ΜΑ.Θ. μετά από προτροπή της Διεύθυνσης Δασών, στη συνέχεια δε να γίνει απλή εισήγηση για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας των Θηροφυλάκων και κατόπιν η Διεύθυνση Δασών ν' ασκήσει πειθαρχικό έλεγχο, δεν είναι νόμιμη και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

10. Αποκλειστικά αρμόδια σύμφωνα με το Νόμο να αποφανθούν περί εγκυρότητας ή ακυρότητας των συγκεκριμένων καταγγελιών των συμβάσεων εργασίας είναι τα πολιτικά δικαστήρια της χώρας, ενώπιον των οποίων οι θιγόμενοι, όπως κάθε εργαζόμενος στη χώρα μας, μπορούν να προσφύγουν εντός της προβλεπόμενης από το Νόμο τριμήνης αποκλειστικής προθεσμίας από την καταγγελία της σύμβασης εργασίας τους, προκειμένου να προβάλλουν ισχυρισμούς τους περί δήθεν ακυρότητάς της.

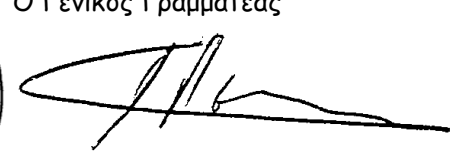
Εφόσον τα πολιτικά δικαστήρια αποφανθούν ότι οι καταγγελίες είναι άκυρες, μόνο τότε οι Εργοδότες Κυνηγετικές Οργανώσεις επαναπροσλάβουν τους απολυθέντες υπαλλήλους, καθ' όσον οποιαδήποτε άλλη διαδικασία θα ήταν μη νόμιμη και θα μας έβρισκε αντίθετους».

Οι ανωτέρω θέσεις έχουν υιοθετηθεί από όλες τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες. Από το περιεχόμενο του εγγράφου της Κ.Σ.Ε., αποδεικνύεται η ορθότητα των όσων περιγράψουμε για το πραγματικό καθεστώς λειτουργίας των θηροφυλάκων στο 20/19-4-2016 έγγραφό μας, με το οποίο οι θηροφύλακες (ανακριτικά όργανα) μπορούν να απολύονται ελεύθερα από τις κυνηγετικές οργανώσεις (αιρετά μέλη της διοίκησης χωρίς την ιδιότητα του υπαλλήλου του άρθρου 13α και 263α του Π.Κ.) σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινού εργατικού δικαίου και χωρίς να παρέχεται στη Δημόσια Διοίκηση κανένα δικαίωμα παρέμβασης.

Με Τιμή για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Τριανταφυλλίδης Γεώργιος

Ο Γενικός Γραμματέας

Ρετζέπης Ιωάννης